

РЕШЕНИЕ

№ 761

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11292** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], против частта от Решение № 17/28.10.2020 г., на директора на Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, за оставяне без уважение жалба от дружеството, срещу постановен от публичен изпълнител Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г. Отказът е постановен във връзка с Искане, вх. № С200029-000-0436632/25.09.2020 г., да бъде разрешено неотложно плащане на заплати, на управителите и счетоводителя на дружеството (32 148, 13 лева), както и съответстващата им сума за социално осигуряване – 5 035, 31 лева.

Подателят на жалбата желае отмяна на решението и твърди материална незаконосъобразност, предвид чл. 229, ал. 3, т. 3 ДОПК, считайки, че нормата е императивна, както и че неплащането на поисканите суми може да доведе до „тежки стопански последици“ за дружеството. Искането е за отмяна на решението и „връщането му на административния орган, със задължителни указания за надлежно произнасяне по жалба с вх. № 53-03-1041/20.03.2020 г.“.

В съдебното заседание дружеството – жалбоподател, посредством адвокат – пълномощник поддържа жалбата и искането за отмяна на решението. Претендира възстановяване на внесената държавна такса за образуване на делото. Представена е и писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, с доводи за законосъобразност и правилност на решението и на потвърденото с него действие. Представя Справка за задължения на осигурител, по декларация, обр. 6, за м. 08.2020 г., както и писмена защита. Желает юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на доказателствата, съставляващи административната преписка, след извършената в резултат на обсъждането им и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 268, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

С издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта Акт за установяване на публични държавни вземания (АУПДВ), № 5/14.02.2020 г. в тежест на [фирма] са начислени публични задължения за държавна такса, за Залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, съгласно чл. 30, ал. 3, пр. 1 от Закона за хазарта и лихви за забава, съгласно чл. 92, ал. 2 с.з., в общ размер на 330 469 134, 71 лева. За събиране на вземанията е образувано изп. дело №[ЕИК]/2020 г., по описа на ТД „ГДО“, при НАП. На 21.02.2020 г. публичен изпълнител е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200029-022-0010112/21.02.2020 г, с което е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, за сумата от 330 469 134,71 лв. С Решения № 47 от 25.03.2020 г. и № 48 от 25.03.2020 г. на основание чл.31, ал.1, т.3 във връзка с чл. 85, ал. 1, т. 1 и чл. 85, ал. 2 от ЗХ ДКХ са наложени ПАМ- временно отнемане за срок от три месеца на лиценза на [фирма] за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които са издадени Удостоверение № 000030-1215 от 05.02.2020 г. и № 000030-10324 от 02.08.2019 г. Същите са обжалвани по съдебен ред, като не са налице влезли в сила съдебни актове по същите. С Решения №№ 82 и № 83, от 14.07.2020 г. на ДКХ, е приложена принудителна административна мярка - окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, и лиценз за организиране на хазартни игри, за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които са издадени Удостоверение № 000030-10324 от 02.08.2019 г. и № 000030-1215 от 05.02.2020 г. С други думи – дейността на дружеството реално е била преустановена, считано от 14.03.2020 г., когато е спряло да приема залози, респ. – да формира приходи. Междувременно, на 19.02.2020 г., по искания от дружеството били издадени общо девет разпореждания за неотложни плащания от запорираните банкови сметки. С разпореждания от 16.07.2020 г., 09.10.2020 г., 20.10.2020 г. публичен изпълнител е присъединил към горесцитираното изпълнително дело и други публични задължения – за ДДС, в размери, съответно (главници и лихви): 169 073, 67 лева; 31 340, 20 лева; 5 070, 34 лева. На 25.09.2020 г. е подадено от [фирма] ново искане (процесното) за издаване разрешение по чл. 229 ДОПК, за неотложни плащания. Към искането е приложена справка за дължими плащания на управителите и на главния счетоводител, в общ размер на 32 148, 13 лева, включващ: заплати за м. 09.2020 г. (27 112, 82 лева) и социални осигуровки – 5 035, 31 лева. Издаването на такова разрешение е отказано с процесния Отказ, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г., който е потвърден с Решение № 17/28.10.2020 г. на директора на Териториална

дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане (чл. 268, ал. 1, изр. първо ДОПК), но е неоснователна.

Съдът дължи произнасяне по същество, предвид чл. 268, ал. 1 ДОПК досежно законосъобразността на Решение № 17/28.10.2020 г., на директора на ТД „ГДО“, с което е оставена без уважение жалба от дружеството, вх. № 26-Е-12264/16.10.2020 г., срещу Отказ на публичен изпълнител, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г., по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г.

Ответникът – директор на ТД на НАП „ГДО“, с оспорваното решение се е произнесъл по всички възражения на дружеството, като е изложил подробни мотиви за правилност и законосъобразност на Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г. Мотивите на ответника и на неговия процесуален представител се споделят от Съда.

Разпоредбите на чл. 229, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, чието систематично място е в Глава двадесет и пета „Принудително изпълнение“, Раздел IV „Действия“ предоставят на публичния изпълнител възможност, ако прецени да издаде разпореждане до Банката, с което да разреши, определена част от постъпилите или постъпващите по запорирани сметки на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания, във връзка с дейността му. Условието, при наличието на които може да издаде такова разрешение са изброени изчерпателно в ал. 3 на чл. 229:

1. сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника;
2. забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни;
3. сумите са за публични вземания.

За случая адвокатът – пълномощник се позовава на т. 3, като счита, че нормата е императивна, с което настоящият съдебен състав не се съгласява.

Следва да бъде уточнено, че от споменатата по – горе и представена от ответника Справка за задължения на осигурител, по декларация, обр. 6, за м. 08.2020 г. се установява, че в сумата от 5 035, 31 лева за осигурителни вноски дружеството е включило и сума за данък по ЗДДФЛ – 1 350 лева, която би била дължима от двамата търговски управители, върху възнагажденията им по съответните договори за управление, по чл. 141, ал. 7 ТЗ.

Независимо, че в частта за осигурителните вноски, в размер от 3 685, 31 (5 035, 31 минус 1 350) се касае за „публични вземания“, по смисъла на чл. 229, ал. 3, т. 3 ДОПК, възможността на публичния изпълнител да упражни оперативната си самостоятелност (см. чл. 169 АПК) не може да бъде игнорирана. Използваният в ал. 3 израз „разрешението по ал. 1 се дава, при условие, че...“, не означава, че публичният изпълнител е задължен да даде положителен отговор на искането и не притежава субективното право да извърши сам преценката, дали да разреши временно плащане на суми от запорирани сметки, за възнагаждения на управителите и на счетоводителя. Тази преценка извършва въз основа на обективните данни за размера на паричните средства по запорираните сметки на длъжника, както и за стойността на възбранените недвижими имоти. Каза се, че публичното задължение по

изпълнителното дело е в особено големи размери (над 347 млн. лева), но към края на 2020 г. наличните по банкови сметки суми, както и стойността на възбранените недвижими имоти е била в общ размер на 11 млн., 882 х. лева. Отговорност на публичния изпълнител е да води изпълнителното дело по начин, който максимално ефективно да защити интересите на Държавата, с оглед претендираните публични държавни вземания. Отказвайки да издаде разрешение по искането от 25.09.2020 г. публичният изпълнител е преценил, че не се касае за неотложни плащания. В тази връзка неоснователно се счита от адвоката – пълномощник (жалбата), че неплащането на поисканите суми може да доведе до „тежки стопански последици“ за дружеството. Последното твърдение е отречено с писмената защита.

В заключение - Решение № 17/28.10.2020 г., на директора на ТД „ГДО“ е материално и процесуално законосъобразно, и обосновано. При този резултат основателна се явява претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 500 лева, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горните съображения и на основание чл. 268, вр. чл.161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от адвокат – пълномощник на [фирма], против частта от Решение № 17/28.10.2020 г., на директора на Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, за оставяне без уважение жалба от дружеството, срещу постановен от публичен изпълнител Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: